

N:o 160.

Af Herr A. P. Lind: Angående nedsättning och indragning af vissa under hufvudtitlarne äskade anslag.

Icke utan bekymmer och en stigande förlägenhet lära Riksdagens ledamöter och det svenska folket jemväl i år hafva tagit kännedom om Kongl. Maj:ts nådiga proposition, angående statsverkets tillstånd och behof; ty deruti begäras ej blott ökade utgifter, utan påräknas också ökade skatter, ehuru det fattiga svenska folkets skatteförmåga redan är satt på det hårdaste prof, så att bågen icke gerna längre mera kan spännas utan att brista. För att få debet och kredit att gå ihop och på det att Statskontoret ej vidare måtte behöfva taga förskott till löpande utgifter af Riksgäldskontoret, och vidare, om möjligt, på det svenska folkets tunga skattebördor någon gång måtte kunna lättas, anser jag att någon annan utväg ej finnes än den, att Riksdagen en gång med allvar griper sig an och sparar allt hvad sparas kan. Öfvertygad om att en så vacker tanke skall villigt understödjas i handling, anhåller jag att Riksdagen måtte besluta vidtaga följande nedsättning å de i den Kongl. propositionen äskade anslagsbelopp för år 1882.

Andra hufvudtiteln:

att arfvodet till krigshofrättens ordförande och ledamöter, 5,000 kronor, måtte indragas. Skäl, både talande och öfverbevisande, hafva så ofta inom Riksdagen blifvit andragna om obehöfligheten af denna domstol och detta anslag, att de icke här torde behöfva upprepas.

Tredje hufvudtiteln:

att arfvodet till fortsatt utgifvande af Sveriges traktater, 4,500 kronor, måtte indragas.

Fjerde hufvudtiteln:

att, då garnisonstruppernas rekrytering numera bör kunna inskränkas, efter regementena äro fulltaliga och legan billigare, anslaget till värfvade garnisonstruppernas rekrytering och aflöning må nedsättas från 859,212 kronor till 825,000 kronor;

att anslaget till marinregementet, som numera icke finnes till i vidare storlek än några afdankade officerare, måtte nedsättas med hela sitt belopp, 165,000 kronor, och att de officerare och det manskap, som af detta regemente ännu uppbära lön, måtte erhålla den från allmänna indragningsstaten;

att anslaget till indelta arméns och Vermlands fältjägares vapenöfningar måtte nedsättas från 1,322,300 kronor till 322,300 kronor eller med en million;

att, då inqvarteringen i Stockholm numera lär hafva kunnat ordnas, det dertill anvisade anslaget 21,450 kronor måtte indragas;

att de extra utgifterna under denna hufvudtitel måtte begränsas och till rimligt belopp nedsättas;

att som Riksdagen hitintills rikligen och årligen anslagit medel till artilleribehof och materiel, alla vidare anslag dertill nu böra kunna utan risk vägras, intill dess vi fått reda på den nya härordningen och hvilka kostnader den medför. Jag föreslår alltså att anslagen till

fältartilleriemateriel	kronor	400,000
positionsartilleri	»	50,000
projektiler till grofva kanoner	»	60,000

måtte i allo vägras.

Femte hufvudtiteln:

att anslaget till flottans nybyggnad och underhåll måtte nedsättas med 78,800 kronor eller till jemt 1,000,000;

att anslaget till en svängbro af jern å varfvet i Carlskrona, 48,000 kronor, icke måtte beviljas;

att likaledes de begärda anslagen till anskaffning af artilleriemateriel, 241,000 kronor, och anslaget till påbyggnad af exercishuset vid Stockholms station, 24,500 kronor, måtte vägras;

att anslaget, 650,000 kronor, till påbörjande af byggandet af en dyrbar pansarbåt måtte afslås.

Sjette hufvudtiteln:

att anslaget till aflöning åt Kommerskollegii embets- och tjänstemän måtte minskas med ett belopp motsvarande den obehöfliga presidentbefattningslönen;

att det till löneförbättring åt Kommerskollegii ledamöter äskade anslaget 8,740 kronor, liksom det tillfälliga anslaget till Kommerskollegium och bergsstaten 11,160 kronor, icke måtte beviljas;

att, då de laga skiftena inom riket numera lära vara i det närmaste avslutade, anslaget till utflyttningshjälp måtte nedsättas från 50,000 till 25,000 kronor;

att begärda anslaget 2,500,000 kronor till fortsättning af en stambana norr om tvärbanan mellan Östersund och Sundsvall icke måtte beviljas.

Sjunde hufvudtiteln:

att Stats-Utskottet måtte inkomma med förslag om ett bättre ordnande af tolagsersättningarna till städerna, så att af den stora tullinkomst, som här till åtgår, en del måtte tillkomma statsverket;

att anslaget för kontrollen å tillverkningsafgifter måtte nedbringas med minst 100,000 kronor.

Åttonde hufvudtiteln:

att anslaget till domkapitlens expeditioner måtte tills vidare, och intill dess det hos dessa myndigheter använda sportelsystemet blifver ordnad eller borttaget, indragas;

att begärda anslaget till godtgörande af förskjutna kostnader för musikaliska akademiens nya hus m. m., 26,567 kronor, ej måtte beviljas;

och icke heller de 10,000 kronor, som blifvit begärda för inköp af landeriet Marieberg.

Nionde hufvudtiteln:

att statsanslaget och besparingarna från de olika hufvudtitlarna, som utgå till civilstatens pensionsinrättning, icke vidare måtte beviljas.

Slutligen och då det visat sig att nästan samtliga förslagsanslagen på ett fruktansvärdt vis öfverskridas, föreslår jag att Stats-Utskottet och Rikstagen vid hvarje sådant anslag åter upptaga det reglerande och nödiga ordet högst dervid, eller så att det alltid kommer heta: *Förslagsanslag högst.*

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1881.

A. P. Lind.

N:o 161.

Af Herr S. Ljunggren: Angående anvisande till Kongl. Maj:ts disposition af ett till utgående under fem år afsedt belopp å fem millioner kronor till understöd för enskilda jernvägsanläggningar.

Från flere håll hafva redan vid denna riksdag blifvit framställda betydliga anspråk på bidrag från statsverket i en eller annan form för åstadkommande af enskilda jernvägsanläggningar. För min del vågar jag hysa den åsigt, att staten helst icke borde vidare följa den, genom direkta understöd till sådana anläggningar, inslagna väg, utan så vidt möjligt vore, lemna dem ensamt åt den enskilda företagsamheten. Då det emellertid torde kunna vara förenadt med vissa olägenheter att allt för våldsamt bryta med en länge följd grundsats i dylika ärenden, har jag ansett mig kunna och böra framställa nedanstående förslag. Derigenom skulle *dels*, genom anslagssummans minskande, ernås en småningom skeende öfvergång till ett bestämdt icke-mellankommande från statsverkets sida i ofvanberörda hänseende, och *dels*, genom lånevilkorens förändring i en väsentlig punkt, uppnås den fördel, att icke på mera eller mindre konstladt sätt jernvägar framkallades i